

Prejudicinis klausimas

1. Ar SESV 48 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriais nustatoma, kad norint gauti išankstinę senatvės pensiją gautinos pensijos dydis turėtų būti didesnis nei minimali pensija, kuri priklausytų suinteresuotajam asmeniui pagal tuos pačius nacionalinės teisės aktus, kuriuose ši „gautina pensija“ aiškinama kaip faktinė pensija, kurią moka tik kompetentinga valstybė narė (šiuo atveju – Ispanija), neįskaičiuojant faktinės pensijos, kurią galėtų gauti kaip tos pačios rūšies išmokas, kurias moka kita (-os) valstybė (-ės) narė (-ės)?

2018 m. birželio 18 d. *College van Beroep voor het Bedrijfsleven* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV / Autoriteit Consument en Markt*

(Byla C-399/18)

(2018/C 294/48)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: *Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV*

Atsakovė: *Autoriteit Consument en Markt*

Prejudicinis klausimas

Ar vienodas pajėgumų tarifas, kurį taikant diferencijuojama ne pagal tinklo naudotojo rūšį, o pagal sutartyse numatytus pajėgumus, yra suderinamas su 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 715/2009 dėl teisės naudotis gamtinių dujų perdavimo tinklais sąlygų, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1775/2005 (Dujų reglamentas) ⁽¹⁾, 13 straipsnio 1 dalimi?

⁽¹⁾ OL L 211, 2009, p. 36.

2018 m. birželio 18 d. *Krajský soud v Praze* (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Herst, s.r.o. / Odvolací finanční ředitelství*

(Byla C-401/18)

(2018/C 294/49)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Krajský soud v Praze

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Herst, s.r.o.*

Atsakovė: *Odvolací finanční ředitelství*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar bet kuris apmokestinamasis asmuo turi būti laikomas apmokestinamuoju asmeniu, kaip tai suprantama pagal Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – PVM direktyva) 138 straipsnio 2 dalies b punktą? Jei ne, kuriems apmokestinamiesiems asmenims ši nuostata taikoma?

2. Jeigu Teisingumo Teismas atsakytų, kad PVM direktyvos 138 straipsnio 2 dalies b punktas taikomas tokiai situacijai, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje (tai yra, produktų įgijėjas yra apmokestinamasis asmuo, įregistruotas mokesčio mokėtojas), ar šią nuostatą reikia aiškinti taip, kad, kai tų produktų siuntimas ar gabenimas vyksta pagal taikomas Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB (toliau – Akcizų direktyva), nuostatas, tiekiamą, susijusį su Akcizų direktyvoje numatyta procedūra, reikia laikyti tiekimu, kuriam galima taikyti toje nuostatoje numatytą neapmokestinimą, net jei PVM direktyvos 138 straipsnio 1 dalyje nurodytos neapmokestinimo sąlygos šiaip jau netenkinamos, atsižvelgiant į prekių gabenimo priskyrimą prie kito sandorio?
3. Jeigu Teisingumo Teismas atsakytų, kad PVM direktyvos 138 straipsnio 2 dalies b punktas netaikomas tokiai situacijai, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, ar tai, kad prekės gabenamos pagal akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą, turi lemiamą reikšmę atsakant į klausimą, prie kurio iš kelių, vienas po kito vykdomų tiekimų reikia priskirti gabenimą, kad būtų įgyta teisė į neapmokestinimą PVM pagal PVM direktyvos 138 straipsnio 1 dalį?
4. Ar apmokestinamasis asmuo įgyja „teisę disponuoti preke kaip savininkas“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvą, jei perka prekę iš kito apmokestinamojo asmens tiesiogiai konkrečiam pirkėjui tam, kad įvykdytų jo ankstesnį užsakymą, kuriame nustatyta prekių rūšis, kiekis, kilmės vieta ir pristatymo laikas, jei jis prekėmis fiziškai visiškai nedisponuoja, nes pirkimo sutartyje jų pirkėjas sutinka su tuo, kad jis pats užtikrins prekių pergabenimą iš jų kilmės vietos, o apmokestinamasis asmuo tik suteikia prieigą prie norimos prekės per savo tiekėjus ir perduoda informaciją, būtiną pasiimant prekes (savo vardu ar jo subtiekiųjų grandinėje vardu), o jo pelną iš sandorio sudaro skirtumas tarp tų prekių pirkimo ir pardavimo kainos, grandinės sąskaitose faktūrose nenurodant prekės gabenimo kainos?
5. Ar Akcizų direktyvos nuostatose (pavyzdžiui, 4 straipsnio 1 dalyje, 17 straipsnyje ir 19 straipsnyje) tiesiogiai arba netiesiogiai per ribojimą faktiškai disponuoti tokiomis prekėmis yra nustatytos pakankamos „teisės disponuoti preke (kuri apmokestinama akcizo mokesčiu), kaip savininkui“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvą, perdavimo sąlygos ir ar prekių gavimą pagal akcizo mokėjimo laikino atidėjimo režimą, kai ją gauna įgaliotas sandėlio savininkas arba registruotas gavėjas pagal Akcizų direktyvoje nustatytas sąlygas, reikia laikyti prekės tiekimu, kaip tai suprantama ir pagal apmokestinimo PVM sistemą?
6. Ar tokiomis aplinkybėmis apibrėžiant tiekiamą, su kuriuo yra susijęs gabenimas, kai prekės tiekiamos grandinėje pagal akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą atliekant vieną gabenimą, gabenimą, kaip jis suprantamas pagal PVM direktyvą, reikia laikyti pradėtu ir baigtu pagal Akcizų direktyvos 20 straipsnio nuostatas?
7. Ar PVM neutralumo principas ar koks nors kitas Sąjungos teisės principas draudžia taikyti konstitucinį nacionalinės teisės principą *in dubio mitius*, kuris valdžios institucijas įpareigoja remtis tokiu aiškinimu, kuris yra palankesnis teisės normos adresatui (šiuo atveju PVM apmokestinamajam asmeniui), kai teisės norma yra nevienareikšmiška ir objektyviai leidžia daugiau aiškinimo variantų? Ar tokio principo taikymas atitiktų Sąjungos teisę bent tada, jei jis apsiribotų situacija, kai bylos reikšmingos faktinės aplinkybės atsirado anksčiau nei Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pateikė privalomą ginčijamo teisės klausimo išaiškinimą, kuriuo teisingu pripažino kitą, mokesčių subjektui mažiau palankų aiškinimo variantą?

Jei galima taikyti principą *in dubio mitius*:

8. Ar atsižvelgiant į Sąjungos teisės nustatytus apribojimus laikotarpiu, kada šioje byloje vyko apmokestinamieji sandoriai (nuo 2010 m. lapkričio iki 2013 m. gegužės), klausimą, ar teisinė sąvoka „tiekimas“ arba „prekės gabenimas“ yra (arba nėra) vienodos apimtys pagal PVM direktyvą ir Akcizų direktyvą, buvo galima laikyti objektyviai teisiškai neiškiu ir aiškinti dviem būdais?